

РЕШЕНИЕ

№ 351

гр. София, 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 130-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТАНИМИР Б. МИРОВ

при участието на секретаря ДЕЛИНА ИВ. ГРИГОРОВА
като разгледа докладваното от СТАНИМИР Б. МИРОВ Административно наказателно дело № 20231110214473 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ЗАД ДДЖЗ“ АД, против Наказателно постановление № Р 10-172/20.09.2023г., издадено от зам.председател на *** /***/, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание: имуществена санкция в размер на 1000/ хиляда/ лева, за нарушение на чл.126, ал.3 от КЗ, вр.пар. 9, ал.1,т.5 от ПЗР на КЗ, вр.чл.312, пар.1, б.“в“ от Делегиран регламент /ЕС/2015/35.

В жалбата се претендира, че обжалваното наказателно постановление е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. В жалбата си същият излага твърдения, че АУАН не е съставен от оправомощено за това лице, отделно от това не е била установено по несъмнен начин факта на извършване на твърдяно нарушение. Алтернативно се излагат твърдения за маловажност на нарушението по смисъла на [чл. 28 ЗАНН](#).

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, изпраща процесуален представител- адв.Л./с пълномощно по делото/. Моли да се отмени обжалваното НП, като неправилно и незаконосъобразно, като в условията на алтернативност моли да се приложи разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

Въззиваемата страна- *** се представлява от юрк. Любенова, която моли да потвърждаване на наказателното постановление. Намира, че нарушение е безспорно доказано от събран доказателствен материал, като не е налице основание за приложение на разпоредбата на

чл.28 ЗАНН. Същата представя писмени бележки, с които същата приема за неоснователни възраженията на жалбоподателя, изложени в жалбата му.

Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С писмо № РГ-10-79-27/04.05.2023г. на застрахователя е разпоредено да представи в срок до 15.05.2023г. заверени годишни справки, доклади и приложения за финансовата 2022г. С писмо от 15.05.2023 е предоставил на *** заверени годишни справки за 2022г.

Всички тези входирани документи били установени от служители на ***. За допуснатото нарушение на дружество „ЗАД ДДЖЗ“ АД бил съставен АУАН №Р-06-166/22.06.2023г.

Жалбоподател не се е възползвал от възможността по [чл. 44, ал. 1 от ЗАНН](#) да изготви възражения.

Въз основа на съставеният АУАН е било издадено и атакуваното НП № Р 10-172/20.09.2023г., връчено по надлежен ред на жалбоподател.

Горната фактическа обстановка се доказва въз основа на събран доказателствен материал: гласни-показанията на разпитан в съдебното заседание свидетел П., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на [чл. 283 НПК](#).

Съдът кредитира показанията на разпитан свидетел като логични, вътрешно непротиворечиви и добросъвестно депозиращи. Показанията на свидетеля не се оборват от останал събран по делото доказателствен материал.

Съдът приема, че жалбата е подадена в срока по [чл. 59, ал. 2 от ЗАНН](#), изхожда от легитимирано лице, поради което е допустима, но по същество жалбата е неоснователна. Приложената Заповед № 3-141/31.05.2023г. на заместник-председателя на ***, ръководещ управление "Застрахователен надзор" удостоверява компетентността на актосъставителя свидетелката П., съгласно разпоредбата на [чл. 647, ал. 1 от КЗ](#). Така приложеното писмено доказателство оборва застъпените твърдения в жалбата, касаещи липса на компетентност на актосъставител.

Актът е съставен в тримесечния срок от откриване на нарушителя на и в двугодишния срок от извършване на нарушението на 11.04.2023 г., поради което са спазени сроковете на [чл. 34, ал. 1 от ЗАНН](#). Обжалваното наказателно постановление е издадено в шестмесечния срок от съставяне на акта съгласно [чл. 34, ал. 3 от ЗАНН](#).

На основание [чл. 126, ал. 1, т. 2 от КЗ](#), във връзка с [чл. 126, ал. 3 от КЗ](#), във връзка с § 9, ал. 1, т. 5 от ПРЗ на КЗ, застрахователите са длъжни да представят за целите на финансовия надзор в *** заверени от одитори годишни справки, доклади и приложения относно финансовата 2022г., не по-късно от 14 седмици след края на финансовата 2022 г. (съгласно [чл. 312, § 1 б. "в" от Делегиран Регламент ЕС 2015/35](#) на Комисията). Годишните справки,

доклади и приложения относно финансовата 2020 г. следва да бъдат представени в *** в срок до 11.04.2023 г.

В настоящето производствено се оспорва непредставянето в срок на заверените от одитор справки на жалбоподател [по чл. 3, ал. 1, т. 2 и 3](#). Последните са били предоставени в *** на дати 15.05.2023г, по-късно от 14 седмици след края на финансовата 2022 г., което определя, че жалбоподател е извършило нарушение на [чл. 126, ал. 3 от КЗ](#), във връзка с [чл. 101, ал. 1 от КЗ](#), във вр. с [чл. 126, ал. 1, т. 2 от КТ](#) във връзка с [§ 9, ал. 1, т. 5 от ПЗР на КЗ](#).

Налице са предпоставките за налагане на имуществена санкция на дружеството жалбоподател, тъй като при условията на [чл. 83 от ЗАНН](#) е достатъчно констатирането на извършеното нарушение, без да се изследва кое е административнонаказателно отговорното лице и има ли вина то за извършването на деянието.

Съдът намира, че АНО ясно в обжалваното наказателно постановление е посочил както нарушената правна норма, така и санкционната такава, а именно [чл. 644, ал. 1 от КЗ](#).

Според разпоредбата на [чл. 644, ал. 1 от КЗ](#) "на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на [този кодекс](#), на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 – 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместникпредседателя ѝ, се налага: глоба от 500 до 3000 лв. – за физическо лице; имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец. В тази връзка настоящата съдебна инстанция намира, че правилно административно наказващият орган е индивидуализирал административното наказание в относително определените със санкционната норма предели, а с оглед съвпадането му с предвидения минимум обсъждането на въпроса за прекомерността му е юридически безпредметно.

Съдът намира, че липсват основания нарушението да се квалифицира като маловажно, след като със същото се засягат основни правомощия на *** за осъществяване на надзор над застрахователите и презастрахователите, който е осъществим само посредством регламентирания обмен на информация в посочените срокове. Представянето на незаверените справки след законоустановения срок, не отговаря на изискването на нормативната уредба като съдържание и срок на представянето им, поради което не може да се цени от съда като обстоятелство, намаляващо тежестта на нарушението. С оглед на изложеното обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като законосъобразно.

С оглед изхода на делото и направеното от представителите на двете страни искане за присъждане на разноски, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на *** за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на наказващия орган. По делото като представител на *** в проведеното съдебно заседание е участвал юрисконсулт и съдът е потвърдил обжалваното НП. Съгласно [чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ](#), издадена въз основа на законовата делегация по [чл. 37 от ЗПП](#), възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е в размер от 80 до 150 лева. В

случая производството не е с особена правна или фактическа сложност и е проведено едно съдебно заседание, поради което и следва да се присъди минималното предвидено възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран от гореизложените съображения, и на основание [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#), съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р 10-172/20.09.2023г., издадено от зам.председател на *** /***/, с което на „ЗАД ДДЖЗ“ АД е наложено административно наказание: имуществена санкция в размер на 1000/ хиляда/ лева, за нарушение на чл.126, ал.3 от КЗ, вр.пар. 9, ал.1,т.5 от ПЗР на КЗ, вр.чл.312, пар.1, б.“в“ от Делегиран регламент /ЕС/2015/35.

ОСЪЖДА жалбоподателя „ЗАД ДДЖЗ“ АД, да ЗАПЛАТИ на *** сумата от 100. 00 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на [Глава XII от АПК](#) пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____